Zenetudomány – László Ferenc öröksége

ANGI ISTVÁN*

KÖSZÖNTÉS ÉS MÉLTATÁS. LÁSZLÓ FERENC-EMLÉKÜLÉS, 2017. NOVEMBER 25.

Kulcsszavak: *László Ferenc, zenetudomány, Zeneakadémia, Szabolcsi Bence-díj*

Tisztelt hallgatóink,

Szeretettel köszöntöm kedves mindnyájukat emlékülésünkön, amelyen László Ferenc sokoldalú, áldozatos, eseménydús életét és értékeiben nehezen felbecsülhető, rendkívül gazdag munkásságát igyekszünk felidézni és újra befogadni méltóképpen.

Az emlékezés isteni ajándék, általa rögzítjük a legfontosabbakat és felejtjük el a nemkívánatosakat. Ám a rögzítés is, a felejtés is kettős erővonalakon zajlik, a minősített személy és munkássága, valamint a minősítő emlékezők elvárásai és értékelései dinamikus párhuzamában. Gyakran belejátszik ebbe a rögzítés és felejtés alternatíváiba egyfelől a mementó figyelmeztetése – vigyázz, hogy emlékezzél! –, másfelől az emlékezeti optimizmus, amely emlékeinket érzelmekkel kísérve, színezzve értelmezi múltbeli forrásaikat.

Megköszönve elnöki tisztségemet és egyben leköszönve róla, mert túlérdeemesítettnek érzem magam benne, engedjék meg, hogy csendes ügyvivőként működjek közre előadóinkkal, a remélt hozzászólókkal önök soraiból, valamint a zenés köszöntővel azon, hogy révükön felidézzük, újra érzékvé tegyük emlékképeink sorát László Ferenc életéről és munkásságáról. Töltsön el bennünket az emlékezés öröme a zenetudós, az etnomuzikológus, a szerkesztő és publicista László Ferencről, aki mindenekelőtt a *Tanár úr* volt generációk egész sorának, és nem utolsósorban feledhetetlen kolléga és jó barát.

Tisztelgő szeretettel köszöntjük László Ferenc feleségét, Ilse professzor asszonyt, gordonka- és viola da gamba-művészünk, aki csodaszép élőzenével kísérte és egészítette ki majd 40 éven át ünnepeltünk munkásságát otthon és a Zeneakadémián egyaránt. A Jóisten éltesse sokáig!

László Ferenc számos kitüntetése közül most, befejezésként egyet idézek fel. 2003-ban a Magyar Kulturális Örökség Minisztériuma Szabolcsi Bence-díjjal tüntette ki sokoldalú munkásságáért. Akkoron a következőket írtam az eseménnyel kapcsolatosan: „A Szabolcsi-díj odaítélése nemcsak igen magas fokú szakmai elismerést, de a megtett pályaut tudományos minősítést is jelenti. Mert a díj, amelyet Szabolcsi Bence neve fémjelez, szimbólumértékű. A kiváló magyar zenetudósna állítva emléket, felidézi e tudomány nélkülözhetetlenségét múltjában, jelenében és távlataiban egyaránt. Hiszen névadója elsőik között alapozta meg, virágoz-

* ANGI István (1933), zeneesztéta, a kolozsvári Gheorghe Dima Zenakadémia és több egyetem professzora. E-mail: istvan_angi@yahoo.com.

tatta fel a zenetudomány szakszerű művelését a magyar kultúrában, és számos irányban kijelölte a távlatait is. Ezért a Szabolcsi-díj kiadása mindig esemény, a magyar és az egyetemes zenei élet kultúrtörténeti eseménye.

Ezúttal mindnyájan, a hazai zene kedvelői, osztozhatunk a Szabolcsi-díj átvételével járó jogos büszkeségben, örömben s nem utolsósorban, az elvégzett munkát dicsérendő elismerésben. Mert László Ferenc kitüntetése e díjjal azt a mai hazai zenei műveltséget érinti, amelynek kimunkálásában zenetudósunk meghatározó módon vett részt, s adja Isten, ezt tegye még sok-sok éven át továbbra is”. Eddig az akkori idézet. Folytatom:

Tette is még 7 kerek esztendőn át. Azóta még hét év telt el. Ez év tavaszán [2017 – szerk. megj.] lett volna 80 éves.

Most neveltjein a sor. Több mint fél évszázados munkássága során, ebből 43 éven át tanított, 43 nemzedéket indított el a zeneművészet varázslatos pályáján.

Több mint húsz tanulmánykötetének, a 2000-et meghaladó közölt írásainak üzenetét, valamint évtizedes aktív kamarazene-előadói művészetét s ezek felvételeiből, dokumentációiból kicsengő tudását továbbadni tanítványainak a feladata s mindnyájunk öröksége, amelyet őriznünk kell.

Kívánom, hogy ma esti emlékezéseink utórezgései lelkünkben hozzájáruljanak *a bizonyosság feltétlen ígéreteihez* – imígyen fogalmaztam meg egykoron László Ferenc ars poeticáját, s most, a folytonos beváltásáért, újra közreadom.

Kolozsvár, 2017. november 25.

GREETINGS AND APPRETIATION. COLLOCVIUM IN REMEMBRANCE OF FERENC LÁSZLÓ, 25TH NOVEMBER 2017

Keywords: *Ferenc László, musicology, Music Academy, Szabolcsi Prize*

We try to evoke the multilateral, devoted and rich life and extremely valued works of Ferenc László (1937–2010). He was a musicologist, a scholar, editor, publicist, and most of all, a very constientious university professor, who thought for 43 years.

Ferenc László was distinguished in 2003 by the Hungarian Cultural Heritage Ministry with the most acclaimed musical award, the Szabolcsi Prize. It is expected that his former students and colleagues should continue the work he once began.

SALUTARE ȘI APRECIERE. COLOCVIU COMEMORATIV FRANCISC LÁSZLÓ, 25 NOIEMBRIE 2017

Cuvinte-cheie: *Francisc László, muzicologie, Academia de Muzică, Premiul Szabolcsi*

Dorim să evocăm și să ne însușim în mod demn viața și activitatea bogată în valori – dăruire, varietate etc. – a lui Francisc László (1937–2010). Muzicolog, redactor, publicist și înainte de toate un profesor universitar devotat (a predat timp de 43 ani).

În anul 2003 a fost distins de către Ministerul Moștenirii Culturale Maghiare cu premiul Szabolcsi Bence. Este de dorit ca foștii săi discipoli, precum și participanții la acest colocviu să continue munca valoroasă începută de dânsul.